

paa Bornholm angaar, da lod jeg mig ligeledes af det nævnte Hensyn presse, ikke til at gaa ind paa det, der nu staar her i Lovforslaget, men til at foreslaa den noget høiere Lønning, hvorom der var Spørgsmaal ved tredie Behandling i det andet Thing. Jeg belever imidlertid forøvrigt fuldstændig den Betragtning, at det ligeoverfor Amtmænds-embederne mere er Stillingen og mere er de Egenstaber og den Uddannelse, som man maa fordrø hos Vedkommende end Arbeidet, hvorpaa det kommer an med Hensyn til at fastsætte den Løn, som kan anses for passende i Forhold til det Ansvar, som man paalægger Amtmændene. Jeg tror ogsaa, at dersom ærede Medlemmer vilde begynde i Hundrebedalervis at udmaale, om den ene Amtmand efter sit Arbeide og Omstaaende skulde have noget mere eller mindre end den anden, da vilde de komme i en overordentlig stor Forlegenhed ved Klassificeringen af Lønningerne eller ved at ansætte dem for hver enkelt Amtmand, idet der ingen Tvivl er om, at Forholdene i saa Henseende paa ingen Maade ere ens for de forskjellige Amtmænd. Jeg tror, som sagt, derfor med Udvalgets Flertal, at den rigtige Betragtningssmaaade er den, at de bør lønnes ens, saaledes som hidtil har været Tilfældet, og det var, som anført, kun ved en maasse urigtig Bestræbelse fra min Side for at komme til en Overenskomst, at jeg lod mig føre til i det andet Thing at foreslaa Begyndelsesgagen for Amtmanden paa Bornholm nedsat med 400 Rd. — Der er et Forslag med Hensyn til Amtmændsembederne, som jeg havde stillet ved Sagens 3die Behandling i det andet Thing, som det ærede Udvalg her ikke har fundet Anledning til at optage, et Forslag, som angik den Godtgjørelse, som Amtmændene skulde have for Afavn af Embedsbolig. Det ærede Things Medlemmer ville erindre, at der i det oprindelige Forslag fra Regjeringen i saa Henseende, i Eighed med hvad der hidtil har fundet Sted, var foreslaaet, at Godtgjørelsen skulde fastsættes ved de aarlige Finantslove. Jeg maatte anse dette for at være det Rigtige, da det jo er en Kjendsgjerning, at der omkring i Kjøbstæderne kun findes meget faa Leiligheder, som kunne være tjenlige for en

Amtmand, ja at der endog paa sine Steder har været en saadan Mangel paa dem, at Amtmændene have maattet søge deres Behovsleilighed paa et Sted, deres Kontorlokale paa et andet Sted og stundom endog Bolig for deres Kontorfolk paa et tredie, idetmindste har jeg da kjendt et Tilfælde, hvor Vedkommende saaledes havde at betale Leie paa tre forskjellige Steder. Det er som en Folge deraf indlysende, at det har sine store Betænkeligheder at fastsætte den omhandlede Godtgjørelse til en een Gang for alle bestemt Sum, og dette var, som sagt, Grunden til, at der i det oprindelige Lovforslag var optaget en Bestemmelse om, at det paagældende Punkt skulde afgjøres igjennem Finantslovene, idet jeg ikke kunde nære Tvivl om, at man da til enhver Tid vilde være beredt til at tage de Hensyn, som Billighed og Sagens Stilling krævede med Hensyn til Bevillingen af denne Godtgjørelse. Imidlertid kunde jeg jo ikke negte, at der var, om man saa vil, noget Extraordinært overfor de fleste andre Embedsmænd i en saadan Ordning, Noget, som dog vistnok i det Væsentlige beroede paa, at kun meget faa andre Embedsmænd ere i den Stilling, at der ydes dem enten Embedsbolig eller ogsaa Gestatning derfor. Her maa jeg benytte Leiligheden til at sige til den ærede Ordfører for Flertallet, at naar han har sammenstillet de tvende Rejsbetjente paa Bornholm med Amtmanden sammesteds og har ment, at disse endog vare bedre stillede, saa har han uden Tvivl derved glemt Boligen, som Amtmanden har, men som de Andre ikke have. Og da man nu i det andet Thing, ikke vilde gaa ind paa mit oprindelige Forslag, saa opstillede jeg et andet Expedient, nemlig at afgjøre Godtgjørelsens Størrelse ved særlig Lov, hvorved jeg sigtede til Kontorholdslovene, saaledes altsaa at Spørgsmaalet om Husletegodtgjørelsen til de paagældende Embedsmænd vilde være at tage under Behandling, hver Gang Kontorholdslovene bleve reviderede, i Eighed med hvad der foregaar for de andre juridiske Embedsmænds Vedkommende. Dette Forslag vandt imidlertid ikke Tilslutning i det andet Thing, og det ærede Udvalg her har heller ikke bifaldet det, men derimod ment i saa Henseende at burde